ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Needs Assessment Teachers' Competencies in Technological Transfer to Learners in Community and Local Areas of the Colleges of Agriculture and Technology in the Northeast

ธาริกา ภูมิสถาน[1] ผศ.ดร.ประยุทธ ชูสอน[2,*] และ ผศ.ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์[3]
Tharika Phumsathan[1] Asst.Prof. Dr.Prayuth Chusorn[2,*] and Asst.Prof. Dr.Chaiyuth Sirisuthi[3]
[1,2,3]คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
[1,2,3]Faculty of Education Northeastern University
*Corresponding author's e-mail: prayuth.chu@neu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 186 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คุณภาพแบบสอบถามค่าความตรงด้านเนื้อหา ระหว่าง 0.8-1.00 ค่าความเที่ยง แอลฟ่าครอนบาร์ค์เท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ PNI modified ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น ตามองค์ประกอบสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น ตามองค์ประกอบสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปต่ำได้ ดังนี้ ลำดับที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ลำดับที่ 3 การวัดและประเมินผลเรียนรู้ ลำดับที่ 4 การบริหารจัดการชั้นเรียน ลำดับที่ 5 การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ลำดับที่ 6 การพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลำดับที่ 7 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

คำสำคัญ: สมรรถนะครู, การถ่ายทอดเทคโนโลยี, ความต้องการจำเป็น

ABSTRACT

The purpose of this research was to examine the current state, desired conditions, and needs assessment of teachers' competencies in transferring agricultural technology to students in community and local areas of the College of Agriculture and Technology. The sample consisted of 186 teachers from the College of Agriculture and Technology in the Northeastern Region. Data were collected using questionnaires that measured current conditions and desired conditions on a 5-point Likert scale. The questionnaire had a content validity rating between 0.8 and 1.00, and its reliability, as measured by Cronbach's alpha, was 0.95. Statistical analyses included percentage, mean, standard deviation, and PNI modified. The research findings revealed that teachers' current competency level in transferring agricultural technology to students in community and local areas was moderate overall. The desired conditions of teacher competency were at the highest level. The needs assessment was ranked from highest to lowest as follows: 1) Curriculum administration and learning management, 2) Synthetic analysis and research for student development, 3) Measurement and evaluation of learning, 4) Classroom management, 5) Development of innovation and information technology in education, 6) Personal development and lifelong learning, and 7) Ethics and code of ethics for the teaching profession.

Keywords: Teacher competency, Technology transfer, Needs Assessment

บทนำ

ประเทศไทยได้มีการนำเรื่องสมรรถนะมาใช้เพื่อการพัฒนาบุคลากรและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐนับว่ามีจำนวนมาก และการศึกษาแนวคิดเรื่องสมรรถนะเป็นเรื่องที่กำาลังได้รับความสนใจจากคนหลายระดับในองค์กร เพราะเป็นแนวคิดใหม่ที่เข้ามามีบทบาทต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพมาตรฐาน สมรรถนะเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาที่เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของบุคคลเท่านั้นแต่จะเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอื่นๆ ของบุคคลด้วย แนวคิดเรื่องสมรรถนะจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานบุคคล Ozcelik and Ferman (2006) ได้กล่าวถึงสมรรถนะที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พบว่า ความสำคัญในการทำงานในบทความนี้เป็นการตรวจสอบจุดหมายของสมรรถนะที่มีส่วนในการจัดการ

พัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์การ ที่เน้นการนำาสมรรถนะใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ทักษะ อุปนิสัยในการทำงาน และสอดคล้องกับ Wright (2001) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะ ความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ พบว่า สมรรถนะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเป็นตัวชี้ทิศทางและตัววัดความเจริญเติบโตตัวบุคคลซึ่งเป็นทุนมนุษย์

การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับสภาพปัจจุบันการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันจะช่วยให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตร เช่น ความรู้และทักษะของครู สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ทรัพยากรที่มีอยู่ และสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนและท้องถิ่น การเข้าใจสภาพปัจจุบันช่วยในการกำหนดเป้าหมายและแผนการพัฒนาการศึกษาในด้านเทคโนโลยีเกษตรให้เหมาะสมกับความต้องการและความเป็นจริงของท้องถิ่น สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ ผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดสภาพที่พึงประสงค์จะช่วยในการวางแผนการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนจะทำให้วิทยาลัยและครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด ระบบการวางแผนที่ดีหากสถานศึกษามีการศึกษาความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูการศึกษาความต้องการจำเป็นของครูจะช่วยให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสามารถจัดหาและพัฒนาการอบรมและทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อเพิ่มสมรรถนะของครูในการสอนเทคโนโลยีเกษตรครูที่มีสมรรถนะสูงจะสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีและทักษะที่ทันสมัยให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มโอกาสในการสร้างความสำเร็จในการเกษตรและการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น Brown, L. K. (2024) ท้ายสุด การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในด้านนี้จะช่วยให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสามารถพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน และทำให้การศึกษาเทคโนโลยีเกษตรในระดับสูงสุดสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบของการวิจัยในด้านเนื้อหาสาระซึ่งประกอบด้วยตัวแปร และระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้แผนภาพความคิด ดังนี้

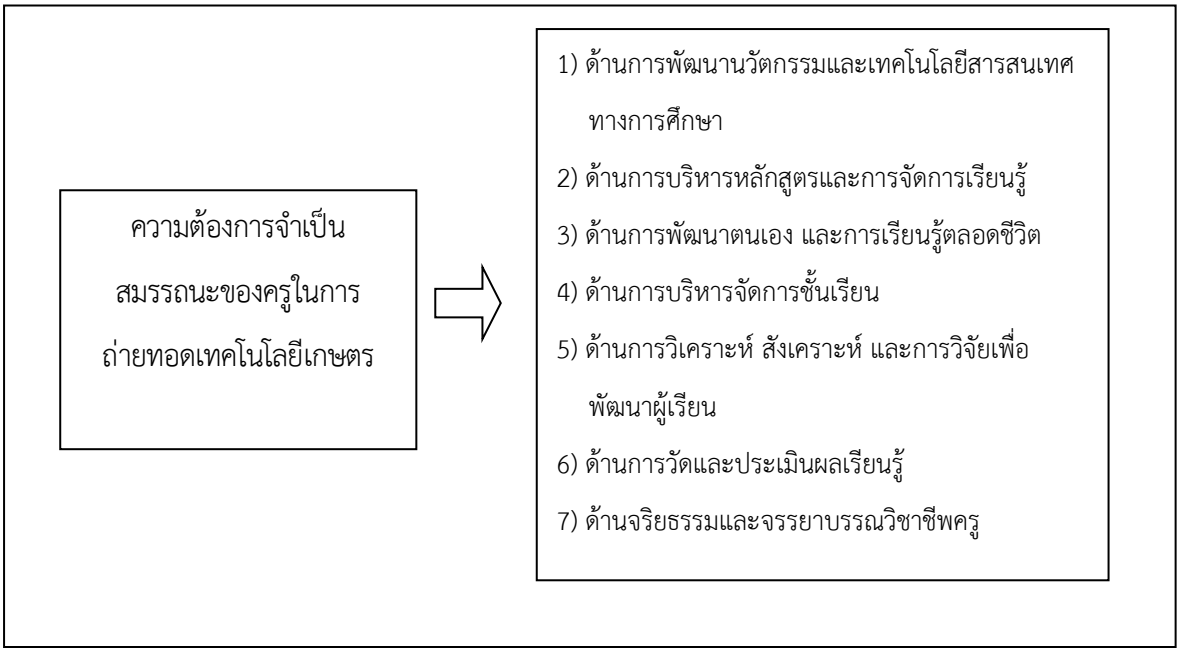

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานหลักสูตร และครูผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 แห่ง จำนวน รวมทั้งสิ้น 360 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานหลักสูตร และครูผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จัดการเรียนการสอน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 แห่ง ซึ่งใช้วิทยาลัยเป็นหน่วยในการสุ่ม มีจำนวนทั้งหมด 360 คนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ตามตารางสำเร็จรูปของ เครซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1986 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานหลักสูตร และครูผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 186 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตร ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบ และ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตร จากกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เนื้อหา ในเอกสาร (Content Analysis) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert’s scale แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ

2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยนำข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ มาวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้จากการคำนวณดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI modified) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

สรุปผลการวิจัย

สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น ตามองค์ประกอบสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.53, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับเป็นรายข้อ ดังนี้ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X}$ = 2.57, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X}$= 2.53, S.D. = 0.54) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X}$= 2.53, S.D. = 0.54) ด้านการวัดและประเมินผลเรียนรู้ ($\bar{X}$= 2.52, S.D. = 0.53) ด้านการพัฒนานวัตกรรมและ เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ($\bar{X}$= 2.52, S.D. = 0.54) ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$=2.51, S.D.= 0.53) และด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$= 2.51, S.D. = 0.54)

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น ตามองค์ประกอบสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนมากอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับเป็นรายข้อ ดังนี้ ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X}$= 4.55, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.53) ด้านการวัดและประเมินผลเรียนรู้ ($\bar{X}$= 4.52, S.D. = 0.53) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X}$= 4.52, S.D. = 0.54) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$= 4.52, S.D. = 0.55) ด้านการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\bar{X}$= 4.51, S.D. = 0.55) ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนานวัตกรรมและ เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ($\bar{X}$= 4.50, S.D. = 0.55)

ลำดับความต้องการจำเป็นสมรรถนะครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปต่ำได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (PNI modified = 0.800)

ลำดับที่ 2 การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (PNI modified = 0.800)

ลำดับที่ 3 การวัดและประเมินผลเรียนรู้ (PNI modified = 0.793)

ลำดับที่ 4 การบริหารจัดการชั้นเรียน (PNI modified = 0.786)

ลำดับที่ 5 การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (PNI modified = 0.785)

ลำดับที่ 6 การพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (PNI modified = 0.782)

ลำดับที่ 7 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (PNI modified = 0.770)

อภิปรายผลการวิจัย

ความต้องการจำเป็นสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ลำดับแรกได้แก่ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการวัดและประเมินผลเรียนรู้ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าครูซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตรมีประเด็นที่ยังคลาดเคลื่อน จัดกิจกรรม แผนงานโครงการยังไม่สามารถบรรลุผล เนื่องจากมีภาระงานด้านอื่นๆที่ต้องรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของโอภาส สุขหวาน (2562) ได้ศึกษาและวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ควรมีการส่งเสริมสมรรถนะของครูอาชีวศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนครูอาชีวศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ มีการจัดประสบการณ์ระหว่างเรียนและฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ตลอดทั้งการพัฒนาครูประจำการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูอาชีวตามความจำเป็นของกลุ่มครูอาชีวศึกษา และมีการใช้การพัฒนาสมรรถนะด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรม การเสริม ประสบการณ์ในสถานประกอบการ และงานวิจัยของ Urbani, C. (2020). ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและความสามารถในการทำงานกรณีศึกษาจากอิตาลี พบว่า ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับครูต้องได้รับการกระตุ้นให้ดีขึ้นในสภาพแวดล้อมทางวิชาชีพมีความสำคัญในเชิงกลยุทธ์ ผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมและความสามารถในการกำกับดูแลมุ่งเน้นไปที่ความสำคัญของบริบทการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการและแบบขยายต่อการพัฒนาความสามารถทางสังคมและสัมพันธ์ของครู การจัดระบบโรงเรียนจำเป็นต้องมีการคิดใหม่ และต้องเพิ่มความสามารถนอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเร่งพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การสร้างพัฒนาหลักสูตรนำหลักสูตรไปใช้ออกแบบการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียนในชุมชน

1.2 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนควรประมวลผลหรือสรุปข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน มุ่งพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและวางแผนการวิจัย

เพื่อพัฒนาผู้เรียน ตลอดทั้งการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคและโอกาสความสำเร็จของการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรสำหรับผู้เรียนในชุมชนและท้องถิ่นของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ได้ต้นแบบที่ดีเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับหน่วยงานทั้งระดับสถานศึกษาและสำนักงานการอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

โอภาส สุขหวาน. (2562). การศึกษาสมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา.* 13(1), หน้า 107-121.

Brown, L. K. (2024). The importance of teacher competency in agricultural technology education. *Agricultural Education Insights*. https://www.example.com/teacher-competency-agri-tech

Ozcelik, G., & Ferman, M. (2006). Competency approach to human resource management: Outcomes and contributions in a Turkish cultural context. *Human Resource Development Review*, 5(72), 72-91

Urbani, C. (2020). Teacher Continuing Professional Development and Team-Working Competences: A Case Study from Italy. *International Journal for Research in Vocational Education and Training*, *7*(2), 237–255. https://doi.org/10.13152/IJRVET.7.2.6

Wright, L. (2001).HR Competencies: Getting them right. *Canadian HR Reporter*. Toronto: 14(19), 20.